

DE BINNENKAMER

Wonen in Gods tegenwoordigheid

SUSAN SUTTON

A QUIET CENTER
PUBLISHED BY CLC PUBLICATIONS U.S.A.
P.O. BOX 1449, FORT WASHINGTON, PA 19034

© 2011 BY SUSAN SUTTON
ALL RIGHTS RESERVED. PUBLISHED 2011
ISBN: 978-1-936143-19-1

DE NEDERLANDSE EDITIE IS UITGEVEN IN SAMENWERKING MET
CLC PUBLICATIONS, USA

© 2016 NEDERLANDSE UITGAVE: CLC PUBLICATIES ASSELSESTRAAT
58, 7311 EN APELDOORN, CLCPUBLICATIES.NL

VERTALING: R.KETTMANN, LEEUWENHART TEKST & VERTALING
REDACTIE: LIENEKE VAN DIS
COVER: NANNEKE KEUTER
GRAFISCHE PRODUCTIE: QUALITY DOTS B.V., ZEEWOLDE
JAAR VAN UITGAVE: DECEMBER 2016

BIJBELCITATEN ZIJN UIT DE HERZIENE STATENVERTALING
TENZIJ ANDERS AANGEGEVEN., © STICHTING HSV 2010

ISBN 978-94-91935-03-9
NUR 723

Voor Betsy en Marnie,
voor de jaren dat we samen waren en probeerden
alles te zijn wat Hij van ons verlangt.

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord.....	7
Inleiding.....	11
1. Gods uitnodiging.....	18
5. Verbonden zijn.....	86
6. Doelgericht zijn.....	104
7. Vertrouwen hebben.....	124
8. Bereid zijn.....	142
9. Tevreden zijn.....	160
10. Hoop hebben.....	176
Eindnoten.....	190

VOORWOORD

Wat fantastisch, dat deze vernieuwde uitgave van De binnenkamer via CLC tot stand is gekomen! Er zijn maar weinig dingen die kunnen tippen aan de samenwerking met mensen die een passie voor God hebben. CLC is niet alleen een uitgeverij met passie voor Gods liefde voor de volken; het is ook een bedrijf waar mijn man en ik een groot respect – en een warme vriendschap – voor koesteren. Wat geweldig, dat we dit boek nu ook in het Nederlands kunnen aanbieden.

‘Een boek zou alleen geschreven moeten worden als het door inwendige druk uit het hart omhoog komt en wordt uitgedreven.’¹

En dus begon dit boek tijdens een verlofjaar in Amerika. Maar dat was slechts het begin. Om verder te komen dan de ‘inwendige druk,’ was de geduldige en verstandige hulp van andere mensen nodig, zowel in Amerika als in Tsjaad, waar het werd voltooid. Mijn oprechte dank aan:

Jim Mignard, de eerste die me aanspoorde om op te schrijven wat er op mijn hart lag. Jij liet me geloven dat ik het kon.

Sheila Norris, Leslie Venable en Lisa Grammon, die geduldig mijn eerste pogingen hebben gelezen toen er ongetwijfeld meer druk dan kunst in het spel was! Bedankt voor jullie eerlijke kritiek en bemoediging.

Wendy Castle, die helemaal uit Engeland naar Tsjaad kwam om onze dochter op te zoeken en spontaan haar kostbare uren besteedde aan het uittypen van wijzigingen in het manuscript. Een grote prestatie, aangezien die wijzigingen met potlood waren aangebracht terwijl we over de hobbelige wegen van Tsjaad reden. Bedankt voor je bereidwillige inzet.

Jullie hadden allemaal een aandeel in het verschijnen van de eerste editie van dit boek. Sindsdien is het tweemaal herdrukt en ben ik telkens weer bemoedigd door mannen en vrouwen die me vertelden hoeveel de inhoud van De

binnenkamer voor hen betekende. En daarom ben ik dankbaar om voor deze nieuwe uitgave met CLC te kunnen samenwerken. Dankjewel, Dave Almack, voor je geloof in dit boek en je bereidheid om het in vernieuwde vorm uit te geven. Bijzondere dank aan Laura Pollard, vanwege je oog voor detail en je zorgvuldige redactiewerk. Ik ben heel blij met deze vernieuwde uitgave, die volgens mij – dankzij jouw suggesties – veel beter is dan de vorige.

En als laatste – zoals altijd, omdat het het meest betekent – wil ik Louis bedanken, die me altijd precies het goede woord op het goede moment geeft. Ik ben blij en dankbaar dat ik met jou onderweg mag zijn.

*Maak de HEERE met mij groot, laten wij tezamen
Zijn Naam roemen. (Psalm 34:4)*

INLEIDING

De ruime conferentiezaal gonsde van de enthousiaste stemmen. Groepjes mensen zaten om koffietafels heen terwijl anderen nog steeds door de metalen deuren naar binnen kwamen en elkaar begroetten. Het waren allemaal jonge, vurige gezichten die uitzagen naar de komst van de spreker. Buiten de zaal lagen slingerpaadjes die uitnodigden tot een rustige wandeling en een moment van bezinning. Een groot meer schitterde in de vroege ochtendzon, sprankelend genoeg om de aandacht te trekken. Maar op deze morgen werd er niet verlangend door de open ramen naar buiten gekeken. Iedereen zocht een stoel op en was gespitst op wat er voorin de zaal zou gebeuren. Met een pen in de aanslag, een halfleeg kopje

koffie in de hand en een alerte houding waren ze klaar om te horen en op te schrijven welke wijze woorden er beslist zouden komen.

Een lange vrouw met wit haar ging voor de groep staan en legde haar Bijbel op de lessenaar. Ze heette Barbara Boyd, een medewerkster van de InterVarsity Christian Fellowship (IVCF) en oprichtster van de Bible and Life-trainingsweekenden voor studenten. De aandachtige gezichten in de zaal waren van stagiaires, IVCF-medewerkers in opleiding, die zich voorbereidden om op allerlei universiteiten in Amerika te gaan werken. Ik was een van hen en was benieuwd naar wat de spreekster te zeggen had en hoe ik God kon dienen onder studenten. Boyds onderwerp was onmisbaar voor een gelovige: de betekenis van de Bijbel voor ons leven.

En zo begon ze: ‘Heel, heel lang geleden ging mijn moeder haar binnenkamer in.’

Je begrijpt dat dit een vreemde manier was om een lezing te beginnen. Iedereen, ook ik, keek ervan op. Wat bedoelde de spreekster? Hoezeer ik haar ook waardeerde, ik was niet gekomen om iets over haar moeder te horen. En toch, zoals zo vaak gebeurt bij lezingen, kan ik me niet veel meer herinneren dan die verrassende openings-

woorden. Ze zullen me de rest van mijn leven bijblijven, want ze raakten een gevoelige snaar bij mij. Ik begreep dat de spreekster bedoelde dat haar moeder had geleerd om haar gevoelens en gedachten tot rust te brengen. Toen ik de woorden ‘binnenkamer ingaan’ hoorde, wist ik dat God me uitnodigde om hetzelfde te doen en te leren in Hem te rusten.

De ‘binnenkamer’ werd voor mij een beeld van het rusten in Gods aanwezigheid. Je hebt zelf waarschijnlijk ook een beeld bij rust en veiligheid: een favoriete, luie stoel, een huisje aan een kalme zee of een bergplateau dat over de groene vallei uitkijkt. Mijn ideaalplaatje is een lichte plek in een erker, vol comfortabele kussens en stapels uitnodigende boeken. Door het raam zie ik bomen die me afschermen van de drukke wereld, terwijl ik met de warme zon op mijn armen zit te lezen.

Dat soort beelden helpt ons om een vredige verblijfplaats voor de geest te halen. Maar ze kunnen nooit helemaal verbeelden wat God voor ogen heeft wanneer Hij ons uitnodigt om te rusten. God heeft het niet over een fysieke plek waar we de veeleisende en gevaarlijke buitenwereld kunnen ontvluchten, maar over een geestelijke plaats waar we – te midden van die wereld – kunnen

rusten. Hij nodigt ons uit bij Zichzelf. Hij is bij ons in de binnenkamer, waar we kunnen neerzitten en rusten: die meest innerlijke ‘plaats’ waar we veilig wonen, welke storm, verwarring of strijd er ook om ons heen woedt.

Die uitnodiging kreeg ik bijna twintig jaar geleden, en sindsdien is mijn leven veranderd. Maar hoe het ook veranderde – van ongetrouwde vrouw tot moeder, en meer recent: tot zendeling – één ding is hetzelfde gebleven: waar ik ook woon en wat ik ook doe, ik moet altijd mijn binnenkamer opzoeken.

De Heer heeft me door de jaren heen veel lessen geleerd. Een aantal van die lessen gaan nog door, omdat ze bij het geloof horen of omdat ik langzaam van begrip ben. De kostbaarste zijn gesmeed in het vuur van de tegenspoed en vaak was het of de Heer in die verhitte tijden van moeite de mooiste dingen deed. Het was ook in die tijden dat Hij me leerde hoe ik werkelijk kon rusten.

Toen ik tijdens mijn voordrachten in Amerikaanse kerken een aantal van die lessen deelde, besepte ik dat er veel mensen zijn die oprecht in geloof willen groeien, maar niet weten hoe. Ze hadden nooit het voorrecht gekend om bij een gemeenschap of kerk te behoren waar de grondbeginselen van een persoonlijke relatie met God

werden uitgelegd. En dus kreeg ik het verlangen om die lessen op te schrijven voor hen die naar méér verlangen en zich in mijn persoonlijke reis herkennen. Dit werd gevolgd door een ander verlangen: de lezer bekendmaken met de meesterwerken van de grote geloofsleraren.

Ik ben verzot op citaten, vooral van schrijvers uit het verleden. We kunnen veel van hen leren. Niet alle citaten in dit boek komen uit klassieke werken, en waar ik ze citeer kan ik er niet diep op ingaan, maar hopelijk vormen ze een stimulans om meer te lezen van de geestelijke moeders en vaders uit het verleden.

Aan het eind van ieder hoofdstuk heb ik een aantal richtlijnen toegevoegd voor persoonlijke of gezamenlijke overdenking. Geen enkel boek is het meer waard om gelezen te worden dan de Bijbel en mijn woorden betekenen niets als ze de lezer niet naar de Heer Zelf leiden. Ik vraag iedereen die dit boek bestudeert om het te gebruiken als springplank om Gods Woord op elk hoofdstukthema te onderzoeken.

Voor deze tweede editie moet ik vermelden dat *De binnenkamer* geschreven is toen we nog in Tsjaad woonden; daarom staan de zinnen over ons leven in Tsjaad in de tegenwoordige tijd. Ik heb ervoor gekozen om dat zo

te laten, ook al dienen we nu op andere plaatsen.

Dit is een eenvoudig boek met basale waarheden, maar ik bid dat het de lezer meeneemt naar de vervulende en levensveranderende waarheden van Gods Woord. God kent onze noden en Hij kan ze lenigen. Hij roept ons op om te onderzoeken wie Hij is en wie Hij kan en wil zijn voor mannen en vrouwen in deze drukke tijd. Hij nodigt ons uit om de binnenkamer in te gaan waar Hij onze kracht en vrede is.

Niets van de mens is zeker, maar alles van God is dat wel. ... Het waren niet louter woorden, die Hij sprak. Elk van Zijn beloften bevat iets wezenlijks en waarachtigs. ... Datgene wat we nog niet ontvangen hebben is even reëel als datgene wat er al is; laten we daarom wachten op de Heer en stil zijn.²

∞ Charles H. Spurgeon

We mogen erop vertrouwen dat Hij die ons voor zichzelf geschapen heeft – om zichzelf aan en in ons te geven – ons nooit zal teleurstellen.

In het wachten op Hem vinden we rust, blijdschap en kracht, en de vervulling van al onze behoeften.³

∞ Andrew Murray

Op U hebben zij vertrouwd en zij zijn niet beschaamd. (Psalm 22:6)

1. GODS UITNODIGING

Thomas Kelly, een zendeling en geleerde uit de Quakergemeenschap, schreef in zijn geestelijke meesterwerk *A Testament of Devotion*:

‘Diep van binnen hebben we een verbazingwekkend toevluchtsoord voor de ziel, een heilige plaats, een goddelijk middelpunt, een sprekende Stem, waarnaar we telkens mogen terugkeren.’⁴

Er is een plaats waar we heen kunnen om te rusten. Die rustplaats, of dat ‘goddelijk middelpunt’ zoals Kelly het noemt, is niet een of ander hoger niveau van geestelijkheid of een mystiek gevoel. Het is God zelf die ons uitnodigt om voortdurend bij Hem terug te komen en te rusten.

De psalmist in het Oude Testament begreep deze behoefte om bij God te komen en riep tot Hem:

Wees mij tot een rots om daarin te wonen, om voortdurend daarin te gaan. (Psalm 71:3)

Door de eeuwen heen heeft God telkens weer aan die smeking beantwoord, maar zijn ultieme verhooring kwam door Jezus in de vorm van een uitnodiging:

Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel.
(Mattheüs 11:28-29)

Wanneer we een uitnodiging ontvangen, bekijken we meestal wie hem verstuurd heeft. Is hij de moeite waard om over na te denken? Kunnen we erop vertrouwen dat degene die ons uitnodigt aan onze verwachtingen voldoet wanneer we erop ingaan? Gods uitnodiging bevat een belofte: ‘u zult rust vinden voor uw ziel.’ Mogen we Hem geloven?

De vertrouwensvraag is een terechte. Ben je ooit op een stoel gaan zitten om even later met een smak op de grond terecht te komen? Ik wel, en ik zal niet meer zo snel

op een stoel plaatsnemen die er gammel uitziet of zo aanvoelt! Net zo min als ik vredig slaap in een tent terwijl het onweert. Ik heb het geprobeerd, maar het dunne tentdoek om me heen stelt me niet echt gerust. Ik voel me alleen volledig veilig wanneer ik kan vertrouwen op wat me overeind houdt of wat ik om me heen heb.

Op dezelfde manier is mijn rusten in de Heer gebaseerd op mijn vertrouwen in Hem. Hoe weten we of God ons vertrouwen waard is en of we inderdaad rust voor onze ziel vinden wanneer we op zijn uitnodiging ingaan? We kunnen vertrouwen omdat zijn uitnodiging wordt gestaafd door zijn karakter. Wanneer we aan zijn 'staat van dienst' denken, weten we dat Hij zijn belofte van rust kan vervullen.

WE VERTROUWEN OMDAT HIJ ONS GESCHAPEN HEEFT

God de Schepper heeft ons gemaakt met een doel: om van Hem te zijn.

*Erkent, dat de Here God is; Hij heeft ons gemaakt, en
Hem behoren wij toe. (Psalm 100:3, NBG)*

Is het je opgevallen hoe onrustig een baby kan zijn als hij door iemand anders dan zijn moeder wordt vastgehouden? Op dezelfde manier komt ons door God geschapen leven

tot rust in de armen van zijn Schepper. Augustinus schreef: 'U hebt ons voor Uzelf geschapen en onze ziel is rusteloos tot ze rust in U gevonden heeft.' Eeuwen daarvoor erkende de psalmist al:

*Alleen bij God vindt mijn ziel haar rust.
(Psalm 62:2, NBV)*

Corrie ten Boom sprak eens met een groep jonge mensen die het moeilijk vonden om hun geloof op peil te houden.

'Toen ik horlogemaakster was,' zei ze, 'had ik wel eens nieuwe horloges die niet goed liepen. Die repareerde ik niet zelf, maar stuurde ze terug naar de fabrikant. Daarna liepen ze perfect. Dat doe ik ook met mijn geloof.' Ze vervolgde: 'Jezus is de Leidsman en Vol-einder van mijn geloof. Als het niet goed werkt, geef ik het terug aan de hemelse Fabrikant. En wanneer Hij het gerepareerd heeft, werkt het perfect!'⁵

De Horlogemaker van onze ziel weet het best hoe de ziel in conditie moet blijven. Wanneer we komen bij Degene die ons geschapen heeft en met wie we een relatie hebben, kunnen we voldoening en vrede ervaren.